

Albă-ca-Zăpada și cei șapte pitici

A fost odată ca niciodată o prințesă cu pielea albă ca zăpada, de unde i-a rămas și numele de Albă-ca-Zăpada. Ea locuia cu mama vitregă, care avea o oglindă fermecată.

Într-o zi, regina întrebă oglinda:

- Oglindă, oglinjoară, cine e cea mai frumoasă din țară?
- Albă-ca-Zăpada, răspunse oglinda, care grăia întotdeauna adevărul.

Furioasă peste poate, regina îl chemă pe vânător.

- Ia-o pe Albă-ca-Zăpada, du-o în pădure și omoar-o! îi porunci aceasta.

Vânătorului îi fu milă de mica prințesă și nu o omorî, dar o sfătui să se ascundă în adâncul codrului.

Sărmana Albă-ca-Zăpada! După ce colindă
pădurea, ajunse la o casă ciudată.
Ciocăni la ușă, dar nimeni nu-i răspunse,
așa că prinse curaj și intră.

Cum înăuntru
totul părea să fie murdar,
fata se apucă de curățat.
Aranjă chiar și cele șapte paturi
micuțe pe care le află acolo.